

Patriotinis auklėjimas Kazlų Rūdoje

Kazlų Rūdos savivaldybė, Švietimo skyrius, Kazio Griniaus gimnazija daug dėmesio skiria vaikų vasaros poilsui, jų patriotiniam auklėjimui.

Vaikai ir paaugliai poilsiauja savivaldybės finansuojamoje tradicinėje sukurtoje vasaros stovykloje "Dragūnas", esančioje prie Jūrės geležinkelio stoties gyvenvietės, Lietuvos teisės universiteto mokymo bazėje.

Šiais metais stovykla veikė liepos-rugpjūčio mėnesiais. Pirmoje pamainoje stovyklavo 11-13 metų vaikai, antroje - 14-17 m. paaugliai, trečioje (ja globojo Kazlų Rūdos policijos komisariatas) - asocialių šeimų vaikai, kitose - Marijampolės aps. jaunieji šauliai (šias pamainas finansuojant prisidėjo ir Lietuvos šaulių sąjunga).

Stovyklai ir atskiriems skyriams vadovavo Krašto apsaugos savanorių pajėgų Kazlų Rūdos kuopos kariškiai: jaun. seržantas Saulius Martinkus, vyresn. seržantas Dainius Raugas, grandinis Vidmantas Cerniauskas, eiliniai: Andrius Makauskas, Tadas Jakevičius, Kazimieras Česnakevičius.

Vaikams patiko griežta ka-

Jaunieji stovyklautojai su 1941 m. tremtiniu A. Lelešiumi prie partizanų memorialinio ansamblio Kazlų Rūdoje

Autoriaus nuotr.

riška drausmė, įtempta dienvakė: rikiuotės pratimai, ginklų ardymas, kliūčių ruožo įveikimas, orientavimasis miške, šaudymas, sporto varžybos, o ypač - nakties žygiai šviečiant jonvabaliams, slėpiningai ošiant Kazlų Rūdos giriai.

(keliamo į 5 psl.)

Vilniaus mero savivalei nėra ribų

Siaubinga statistika

Vilniaus miesto žemių gražinimo statistika siaubinga. Tai yra pirmiausia dėl to, kad čia žemė brangi ir turi didelę paklausą. Paskutiniaus duomenimis, yra gauti 7383 piliečių prašymai dėl nuosavybės teisių atkūrimo į bendrą 11074 ha žemės plotą iš apie 40000 ha Vilniaus miesto teritorijoje esančios žemės. Iki Konstitucinio Teismo 2001 04 02 nutarimo 2242 piliečiams buvo priimti sprendimai dėl nuosavybės teisių atkūrimo į 512 ha plotą žemės, t.y. mažiau nei į 5 procentus turėtos žemės. Po Konstitucinio Teismo nutarimo, įpareigojančio gražinti neužstatytas ir neturinčias konkretaus visuomenės poreikio žemes natūra, Vilniaus miesto žemių gražinimo procesas išvis sustojo. Pateikti

statistiniai duomenys rodo - jeigu tokiais tempais ir toliau vyks miesto žemių gražinimas, restitucija baigsis tik po 200 metų. Bet yra pagrindo teigti, jog šis procesas baigsis anksčiau dėl kitų priežasčių. Restitucijos baigtį sąlygos ne valdžios gera valia, o tai, kad iki to laiko išmirs visi dabartinių pretendentų atkurti nuosavybės teises teisių perėmėjai. Nebus pretendentų - nebus ir problemos.

Ribota restitucija

Teisininkai ir kiti valdžios vyrai Nuosavybės teisių atstatymo, o nuo 1997 m. - atkūrimo įstatymą vadina ribotos Restitucijos (riboto turto gražinimo) aktu.

(keliamo į 4 psl.)

"Nidai - TAIP, "LUK'oil" - NE!"

Tėvynės sąjungos kvietimas į akciją

Nekreipdama dėmesio į Lietuvos reiškiamą susirūpinimą, Rusijos naftos kompanija "LUK'oil" artimiausiu metu ruošiasi pradėti statyti platformas naftos gręžiniui telkinyje "D-6". Vos už poros dešimčių kilometrų nuo Nidos esančiame telkinyje naftos gavybą ruošiamasi pradėti dar šių metų pabaigoje, neturint tarptautinių gamtos saugos ekspertų išvadų, atsisakant bendradarbiauti ne tik su Lietuva, bet ir su Kuršių neriją Pasaulinio paveldo dalimi paskelbusia UNESCO.

Toks Rusijos valdžios palaikomo "LUK'oil" elgesys yra akivaizdi grėsmė Neringai, ypač - Nidai, trapiam ir unikaliam mūsų gamtos kampeliui. Nesiskaitymą su teisėtais Lietuvos visuomenės, jos valdžios institucijų reikalavimais laikome pasityčiojimu iš lietuvių tautos.

Matydami, kad daugkartiniai kreipimais į Rusijos valdžios institucijas neduoda rezultatų, kviečiame Lietuvos visuomenę, politines partijas, visuomenines organizacijas, visus, kurie myli savo kraštą ir nori apsaugoti savo Tėvynę, jos lietuvišką pajūrį, į dešimties dienų akciją "Nidai - TAIP, "LUK'oil" - NE!" Šia akcija pratęsimė dar vasarą Lietuvos žaliųjų iniciuotą "Lukoil" degalinių boikotą.

Akcija truks nuo rugsėjo 3 d. 9 val. iki rugsėjo 12 d. 20 val. Kiekvieną dieną šviesiu paros metu nuo 9 iki 20 val. prie visų Lietuvoje esančių degalinių piketuotojų grupės protestuos prieš "LUK'oil" neteisėtą ir pavojingą užmačias, kviesdami visus susipratusius lietuvius, visus piliečius, kuriems rūpi švarus ir saugus Lietuvos pajūris, nepirkti produktų "LUK'oil" degalinėse.

Tikimės, kad akciją parems ir valstybinės bei kitos įmonės, išaldydamos savo sutartis su "LUK'oil".

"LUK'oil" degalinėse dirbantys Lietuvos piliečiai neturi nieko bendra su "LUK'oil" vadovų užmačiomis eksploatuoti naftos telkinį ties Nida, todėl tikimės jų solidarumo ir supratimo, kad Lietuvą turime ginti visi kartu.

Aktualijos

Užsienio reikalų ministras A. Valionis tikisi, kad ateityje "diplomatų skandalų" nebus, tačiau jei būtų aptiktas neteisėta veikla užsiimantis pareigūnas, diplomatijos vadovas pasielgtų taip pat griežtai.

Lietuvos Sąjūdžio taryba prašo Vilniaus miesto tarybos pakeisti stotelės "Petro Cvirkos" pavadinimą į "Islandijos". Pasak tarybos pirmininko P. Šakalinio, "gėda stotelę vadinti kolaboranto Cvirkos vardu".

Ministrų kabineto posėdyje svarstyti Valstybės tarnybos įstatymo pakeitimai, kuriais būtų įteisinta, jog savivaldybės administracijos direktorius bei jo pavaduotojas (pavaduotojai) būtų priimami į pareigas kaip politinio pasitikėjimo valstybės tarnautojai.

Lietuvos gyventojų genocido ir rezistencijos tyrimo centras ragina žuvusių rezistencijos dalyvių vaikus pateikti dokumentus vienkartinėms pašalpoms gauti.

Speciali premjero sudaryta darbo grupė, patikrinusi dešimties apskričių viršininkų administracijų pareigūnus, nustatė 1026 tarnautojus, kurie bus tikrinami dėl žemės sklypų įsigijimo teisėtumo.

Lenkijos lietuviškos mokyklos naujus mokslo metus pasitiko iškeltomis vėliavomis su juodais kaspinais. Lenkijos lietuvių švietėjai taip demonstruoja susirūpinimą dėl lietuviškų švietimo įstaigų finansavimo kitais mokslo metais.

Slobodanas Miloševičius primygtinai reikalauja, kad jam būtų suteikta mažiausiai dveji metai laisvės, kad jis galėtų pasirėngti gynybai prieš kaltinimus karo nusikaltimais. Tačiau teisėjai - nesukalbami.

Italijos ir Vokietijos vyriausybės, siekdamos spręsti su gyventojų senėjimu susijusias problemas bei vykdyti Europos Sąjungai duotus įsipareigojimus dėl biudžeto deficito, pasiūlė pensinį amžių prailginti penkeriais metais.

Brazilijos valdžia vienoje fermoje radusi apie 200 išnaudojamų darbininkų Bahijos regione išlaisvino dar 800 kavos plantacijose vergovės sąlygomis dirbusių žmonių. Valstybėje su vergove griežtai imta kovoti tik... nuo 1990 metų.

INFORMACINIS PRANEŠIMAS

Rugpjūčio 28 d. Tėvynės sąjungos pirmininkas A. Kubilius ir Lietuvos politinių kalinių ir tremtinių sąjungos pirmininkas P. Jakučionis pasirašė Asocijuotos veiklos sutartį ir Jungtinės vieningos politinės organizacijos steigimo Principinę schemą.

Asocijuotos veiklos sutarties paskirtis – sudaryti pagrindą LPKTS ir TS bendrą atstovavimo struktūrą, kurios galėtų pasiruošimo susijungimui laikotarpiui priimti abiem besijungiančiom organizacijoms privalomus bendros politinės veiklos sprendimus, sukūrimui. Ši sutartis apibrėžia Jungtinės politinės ta-

rybos, kuri bus pagrindinė struktūra iki organizacijų galutinio susijungimo, kompetencijas ir darbo principus.

Jungtinės vieningos politinės organizacijos steigimo Principinė schema apibrėžia pagrindines pasiruošimo susivienijimui gaires ir įkurtos Jungtinės politinės organizacijos darbo pagrindines nuostatas.

Abiejų minėtų dokumentų teisinis pagrindas – 2003 m. liepos 21 d. pasirašytas TS ir LPKTS Susitarimas.

Spausdiname Asocijuotos veiklos sutartį ir Jungtinės vieningos politinės organizacijos steigimo Principinę schemą.

LPKTS ir TS jungtinės vieningos politinės organizacijos steigimo Principinė schema

2003 08 28
Vilnius

1. TS ir LPKTS jungtinės vieningos politinės organizacijos (toliau – Jungtinė politinė organizacija) steigimas vyksta pagal LPKTS ir TS 2003 07 21 pasirašytą Susitarimą bei šią Principinę schemą.

Galutiniai Jungtinės politinės organizacijos steigimo dokumentai bus tvirtinami Jungtinėje taryboje ir teikiami neeiliniams LPKTS ir TS suvažiavimams.

2. Pasiruošimo įkurti Jungtinę politinę organizaciją laikotarpiu (iki Jungiamojo suvažiavimo) TS ir LPKTS bendrą veiklą organizuoja pagal Asocijuotos veiklos sutartį.

Ši schema apibrėžia pagrindines pasiruošimo susivienijimui gaires ir įkurtos Jungtinės politinės organizacijos darbo pagrindines nuostatas.

3. Jungtinėje politinėje organizacijoje veiks Laisvės kovotojų (ar kitu pavadinimu) ir kitos frakcijos.

3.1. Laisvės kovotojų frakcija bus įsteigta Jungiamajame suvažiavime patvirtinus frakcijos steigimo deklaraciją ir frakcijos statutą, kai šių dokumentų projektams pritaris neeilinis LPKTS suvažiavimas.

3.2. Laisvės kovotojų frakcija bus steigama LPKTS skyrių ir jų narių pagrindu.

3.3. Laisvės kovotojų frakcija galės turėti frakcijos statute numatytas teritorines struktūras Jungtinės politinės organizacijos skyriuose. Tokios frakcijos struktūros bus steigiamos LPKTS skyrių pagrindu.

3.4. Laisvės kovotojų frakcija turės sąskaitas bankuose ir turtą. LPKTS turtas bus perduotas Jungtinės politinės organizacijos Laisvės kovotojų frakcijai valdyti ir naudoti arba bus paskirstytas LPKTS nutarimu kitaip.

3.5. Laisvės kovotojų frakcijos atstovavimą Jungtinės politinės organizacijos valdymo institucijose nustatys Jungtinės politinės organizacijos įstatai ir frakcijos statutas, kurie bus tvirtinami Jungtinės politinės organizacijos steigiamajame suvažiavime.

3.6. Laisvės kovotojų frakcijos pirmininką, pasiūlius LPKTS suvažiavimui, tvirtins Jungiamasis suvažiavimas.

4. Laisvės kovotojų frakcijos na-

riai Jungtinės politinės organizacijos nario mokesį mokės arba jis, t.y. nario mokesčio suma, bus pervedamas tik frakcijai arba jis galės būti tvarkomas ir kitais LPKTS iki Jungtinės politinės organizacijos įsteigimo pasiūlytais ir suderintais būdais.

5. Įkūrus Jungtinę politinę organizaciją, visi buvę LPKTS ir TS nariai, jei steigiamojo suvažiavimo nustatyta forma nepareiškia prieštaravimo, tampa naujos politinės organizacijos nariais. Jungtinės politinės organizacijos nariai gauna Jungiamojo suvažiavimo patvirtintos formos nario pažymėjimus. Kreiptis dėl Jungtinės organizacijos nario pažymėjimų išdavimo Jungtinės politinės organizacijos nariai gali per 2 metus po Jungiamojo suvažiavimo. Teisę rinkti ir būti renkamiems į visų lygių Jungtinės politinės organizacijos valdymo institucijas bei balsuoti sudarant kandidatų į Seimą ir Europos Parlamentą sąrašus turi tik tie nariai, kurie turi Jungtinės politinės organizacijos nario pažymėjimą (išskyrus Jungiamajame suvažiavime vykstančius rinkimus).

6. Pasiruošimo susijungimui laikotarpiu, remiantis galiojančioje LPKTS ir TS koalicijos sutartyje numatytais principais, parengiami LPKTS ir TS atstovavimo 2004 m. Europos Parlamento ir 2004 m. Lietuvos Respublikos Seimo rinkimuose kandidatų sąrašuose proporcijų bei kandidatų siūlymo tvarkos projektai.

7. Pasiruošimo susijungimui laikotarpiu parengiamas atskiras susitarimas dėl buvusios LPKTS narių atstovavimo būsimos Jungtinės politinės organizacijos valdymo institucijose. Toks susitarimas galioti iki kito eilinio rinkiminio Jungtinės politinės organizacijos suvažiavimo. Visos Jungtinės politinės organizacijos valdymo institucijos, tarp jų ir teritorinės, suformuojamos ne vėliau kaip likus 4 mėn. iki eilinio rinkiminio Jungtinės politinės organizacijos suvažiavimo.

LPKTS pirmininkas
Povilas JAKUČIONIS
TS pirmininkas
Andrius KUBILIUS

Lietuvos politinių kalinių ir tremtinių sąjungos ir Tėvynės sąjungos Asocijuotos veiklos sutartis

2003 08 28
Vilnius

Ši laikinoji Asocijuotos veiklos sutartis sudaroma remiantis Lietuvos politinių kalinių ir tremtinių sąjungos (LPKTS) ir Tėvynės sąjungos (TS) 2003 m. liepos 21 d. pasirašytu Susitarimu. Sutarties paskirtis – sudaryti pagrindą LPKTS ir TS bendrą atstovavimo struktūrą, kurios galėtų pasiruošimo susijungimui laikotarpiui priimti abiem besijungiančioms organizacijoms privalomus bendros politinės veiklos sprendimus, sukūrimui.

Susitarusios pusės nutaria:

1. Pasiruošimo įkurti vieningą Jungtinę politinę organizaciją laikotarpiui sudaryti Jungtinę politinę tarybą, kurią sudaro LPKTS Politinė taryba, TS Prezidiumas ir derybinių grupių nariai.

2. Jungtinė politinė taryba sprendžia:

2.1. Klausimus, susijusius su vieningos Jungtinės politinės organizacijos įkūrimu.

2.2. Vidaus ir užsienio politikos klausimus, liečiančius LPKTS ir TS programines nuostatas ir interesus.

2.3. Klausimus, susijusius su valstybės raidos bei LPKTS ir TS veiklos strateginiais tikslais.

2.4. Tarp TS ir LPKTS skyrių kylandčius nesutarimus.

3. Jungtinė taryba sprendimus priima bendru sutarimu (konsensu).

Jungtinės tarybos sprendimai, kai juos patvirtina abiejų organizacijų atitinkamos valdymo institucijos, yra privalomi LPKTS ir TS.

4. Jungtinės tarybos sprendimu gali būti šaukiami bendri LPKTS ir TS tarybų posėdžiai, kuriuose bus svarstomi Jungtinės politinės organizacijos steigimui parengti dokumentų projektai.

5. Gali būti šaukiami LPKTS ir TS teritorinių skyrių tarybų (ar tarybų įgaliotų atstovų) bendri posėdžiai.

6. Jungtinė taryba dirba pagal savo pačios patvirtintą reglamentą.

7. Ši sutartis galioja iki LPKTS ir TS Jungiamojo suvažiavimo sprendimo įsteigti vieningą Jungtinę politinę organizaciją.

Sutartį pasirašė:
LPKTS pirmininkas
Povilas JAKUČIONIS
TS pirmininkas
Andrius KUBILIUS

LPKTS valdybos posėdis

Pirmas naujos kadencijos LPKTS valdybos posėdis, pakitęs narių sudėtis atžvilgiu, įvyko rugpjūčio 30 d.

Ataskaitą apie valdybos darbą ir priimtų nutarimų vykdymą nuo pastutinio posėdžio, įvykusio rugpjūčio 6 d., padarė LPKTS valdybos pirmininko pavad. Jūratė Marcinkevičienė. Ji pažymėjo, kad tarybos konferencijoje rugpjūčio 9 d. tarybos pirmininku išrinktas R. Paplauskas, taip pat išrinkta nauja valdyba, jos pirmininkas – A. Lukša. Patvirtinti komisijų pirmininkai: Revizijos komisijos – V. Sprauis, Mandatų ir etikos komisijos – P. Meškauskas.

TS sąskrydyje, kuris vyko Klaipėdos r., Karklėje, dalyvavo LPKTS valdybos pirmininkas A. Lukša, Klaipėdos, Palangos, Kretingos, Gargždų skyrių nariai.

Pranešimą politiniais ir organizaciniais klausimais padarė LPKTS pirmininkas dr. Povilas Jakučionis. Jis pažymėjo, kad Asocijuotos veiklos sutartis ir Jungtinės vieningos politinės organizacijos steigimo principinė schema, kurias rugpjūčio 9 d. patvirtino LPKTS tarybos konferencija, jau pasirašytos. Pirmininkas įvardijo rinkimus į Europos Parlamentą bei LR Seimą kaip labai svarbų Lietuvos politinio gyvenimo momentą.

- Kitų metų gegužę Lietuva bus priimta į Europos Sąjungą, - sakė P. Jakučionis. - Seimui jau pateikta stojimo į ES sutarties ratifikacija, tad privalome rengtis ir aktyviai dalyvauti rinkimuose į Europos Parlamentą.

Dalyvavimas kitų metų Seimo rinkimuose - pirmą kartą reikšmės uždavinys. Realiausi kandidatai dalyvaujant juose – tie žmonės, kurie laimėjo vietas savivaldybių rinkimuose, sakė pirmininkas ir paragino pamąstyti dėl kandidatų. Reikia sudaryti centrinę rinkimų štabą, kuris būtų sukuriamas iš grupės pagal konkrečias veiklas užduotis.

Aptardamas LPKTS ir TS jungimosi perspektyvas P. Jakučionis informavo, jog tai bus iš esmės naujos politinės organizacijos kūrimas. Užduotys derybų grupei: ruošti konkrečius dokumentus, kurie atitiktų įstatymus ir mūsų pageidavimus. Pirmiausia turi būti ruošiamas sutartis dėl atstovavimo bendruose valdymo organuose ir dėl rinkimų proporcijos; rengti mūsų – LPKTS frakcijos statutą.

Valdybos narė dr. Vanda Briedienė informavo valdybos narius apie spalio mėn. Slovakijoje įvyksiančią "Inter-Asso" konferenciją.

Valdyba patvirtino naujų komitetų, sekretoriato bei skyrių šefuojančių valdybos narių sudėtį. Patvirtinti apskričių koordinatoriai: Alytaus – J. Juodžbalienė, Kauno – J. Sakelis, Klaipėdos – J. Endziulaitis, Marijampolės – V. Raibikis, Panevėžio – A. Blažys, Šiaulių – Č. Dirė, Tauragės – M. Vaitiekūnienė, Telšių – V. Vasiliauskas, Utenos – V. Bliznikas, Vilniaus – P. Musteikis.

"Tremtinio" inf.

Ingrida VĖGELYTĖ

Žinios iš Seimo

Lietuva ir Seimas jau renka gražų politinį derlių

Iki šiol politologai teigė, kad Lietuva priversta nuolat svyruoti tarp buvusio sovietmečio įtakų ir vakarietiško. Peržvelgus praėjusios ir šios savaitės įvykius, su džiaugsmu galima pareikšti, kad sovietmečio relikvai, nors ir nemalonūs, bet ypatingų rūpesčių nebekelia. Praėjusią savaitę tiek patriotinė, tiek oficialioji Lietuva paminėjo Rusijos kariuomenės išvedimo dešimtmetį. Dar tik dešimt metų, kai okupanto batas nulipo nuo žaliosios Lietuvos, o jos pievose jau stipriai veši demokratija ir vakarietiškas. Maža to, Lietuva jau beveik oficiali Europos Sąjungos narė – antradienį Seimui ratifikuoti pateikta istorinė stojimo į ES sutartis ir jos priedai.

Ratifikuojama istorinė ES sutartis

Stojimo sutarčiai po pateikimo pritarė 73 parlamentariai, 3 Seimo nariai buvo prieš. Seimui pateiktas ratifikuoti 4851 puslapio stojimo sutarties ir kitų dokumentų paketas, kurio protokoluose taip pat įtvirtintos pereinamojo laikotarpio išlygos, ES finansinė parama Ignalinos atominės elektrinės uždarymui ir Rusijos piliečių tranzito į Kaliningrado sritį tvarkai įgyvendinti.

Balandžio 16 dieną Atėnuose 15 ES narių ir 10 stojančiųjų šalių pasirašyta sutartis įsigalios, kai jai pritaris visų 25 šalių parlamentai. Iš ES narių sutartį jau ratifikavo Danijos ir Vokietijos parlamentai, iš stojančiųjų valstybių - Kipras, Malta, Čekija ir Lenkija.

Šios sutarties ratifikavimas – ne visi darbai, kuriuos privalo iki 2004 metų gegužės 1 d. nuveikti Seimas. Iki visateisės Lietuvos narystės ES pradžios dar turės būti priimta 90 eurointegracinių įstatymų.

Neeilinėje sesijoje – vėl savininkų ir nuomininkų santykiai

Dalis jų jau svarstoma Seime, kur rugsėjo 2 d. prasidėjo neeilinė sesija. Ji tęsis iki rugsėjo 9 d. Jau rugsėjo 10-ąją prasidės eilinė Seimo rudens sesija, savo darbą baigianti šv. Kalėdų išvakarėse, gruodžio 23-iają.

Neeilinėje sesijoje, be minėtos sutarties ir eurointegracinių įstatymų, bus pateikti trys Prezidento vetuoti įstatymai - Civilinio proceso kodekso patvirtinimo, įsigaliojimo ir įgyvendinimo, Vidaus tarnybos statuto patvirtinimo pakeitimo ir Finansų įstaigų įstatymų pakeitimo projektai. Į darbų sąrašą įtraukti Vienkartinio gyventojų turto deklaravimo, Tarnautojo elgesio kodekso patvirtinimo, įsigaliojimo ir įgyvendinimo įstatymų projektai. Taip pat tomis dienomis Seimui turėtų būti pateikta informacija apie žemės sklypų įsigijimo teisėtumą bei Seimo darbo pertvarkymo Lietuvai tapus Europos Sąjungos nare koncepcija.

Jau pirmą posėdį buvo pateikti buvusiems politiniams kaliniams ir tremtiniams svarbūs Piliečių nuosavybės teisių į išlikusį nekilnojamąjį turtą atkūrimo įstatymo kai kurių straipsnių pakeitimo ir papildymo įstatymo projektas ir Kompensacijų už valstybės išperkama nekilnojamąjį turtą dydžio šaltinių mokėjimo terminų bei tvarkos, taip pat garantijų ir lengvatų, numatytų piliečių nuosavybės teisių į išlikus nekilnojamąjį turtą atkūrimo įstatyme, įstatymo pakeitimo įstatymo projektas.

Tai skandalingi įstatymo projektai, kuriuose nuosavybės teisę į išlikusį nekilnojamąjį turtą buvo ketinta atiduoti ne savininkams, o jų nuomininkams. Dukart kai kurių pastangomis priimti įstatymai dukart pateko į Konstitucinį Teismą ir buvo panaikinti kaip neigiantys piliečio konstitucinę teisę į nuosavybę. Po trečio, pataisyto, pateikimo Seime antradienį Seimo narys P.Jakučionis išreiškė nuomonę, kad ir ši kartą parengti projektai yra antikonstituciniai ir šiuos projektus geriau būtų gražinti tobulinti jų rengėjams.

“Šie du įstatymų projektai yra parengti atsižvelgiant į Konstitucinio Teismo sprendimus, tačiau vis dėlto lieka abejonių, ar jie atitinka Konstituciją, nes ir Teisės departamentas tokių abejonių turi. Man atrodo, kad reikėtų gražinti šiuos abu įstatymo projektus rengėjams, kad jie atsižvelgtų į tas pastabas ir pataisytų ir tik po to teiktų įstatymo projektus Seimui svarstyti”, - sakė Seime P.Jakučionis.

Deja, į jo pastabas nebuvo atsižvelgta, balsų dauguma

po pateikimo jiems pritarė. Projektai nukeliavo į Valstybės valdymo ir savivaldybių bei Biudžeto ir finansų komitetus, kur bus svarstomi. Atrodo, kad lengvai buvusiems tremtiniams išlikusios nuosavybės kairieji tikrai nesirengia gražinti.

Vėl juodina partizanus

Šiam sovietmečio reliktui pritaria ir kitos kasdienės buitės detalės. Štai Lietuvos Sąjūdis kreipėsi į Vilniaus miesto tarybą prašydamas pakeisti “Petro Cvirkos” autobusų ir troleibusų stotelės pavadinimą į “Islandijos”. Sąjūdžio tarybos narių rašte Vilniaus merui A.Zuokui primenama, kad P.Cvirka buvo sovietų režimo kolaborantas, “savo talentą paaukojęs komunizmo propagandai, okupantams šlovinti”.

Pasak Vilniaus savivaldybės Pavadinimų suteikimo komisijos sekretorės Z.Cijūnėlienės, dėl “Petro Cvirkos” stotelės pavadinimo pakeitimo kreiptasi daugiau nei 10 kartų, tačiau savivaldybės atsakymas visą laiką buvo neigiamas. Mat yra nuomonių, kad P.Cvirka reikia vertinti ne kaip politiką, bet rašytoją.

Tačiau yra svarbesnių už šiuos postringavimus darbų. Vienas jų – kova su sovietine antipropaganda, sovietmečiu itin stipriai formavusia neigiamą požiūrį į partizanus ir tebeveikiančia ir šiandien. Štai “istorijos profesoriumi” besitituluojantis Liudas Truska pradėjo žiniasklaidoje rašyti partizaninį karą juodinančius straipsnius. Jo rašiniai pasirodė “Akiračiuose”, “Gairėse” ir, žinoma, rusiškame “Obzore”, kur partizaninis karas tiesiai šviesiai nepagarbiai vadinamas “partizanščina”. Turbūt L.Truska negalėjo išverti, kad Lietuvoje vis labiau rodoma pagarba partizanams: per Žolinę atidengtas paminklas Panemunyje, rudenį bus atidengtas paminklas Marijampolėje. Net neformalus jaunimas, susirinkęs į muzikinį festivalį “Mėnuo Juodargis”, viena svarbiausių temų paskelbė Lietuvos partizaniam karui atminti.

LPKTS ne kartą kreipėsi į šalies Prezidentą ir kitas aukštas instancijas dėl šio “istoriko” veiklos. Būtų gražu, kad kokia nors patriotinė organizacija, kad ir Lietuvos Sąjūdis, suburtų buvusius Laisvės kovų dalyvius kokiai nors įdomiai ir veiksmingai akcijai, kad kartą ir visiems laikams būtų pasakyta “ne” sovietinei antipropagandai.

LGGRTC ragina rezistentų vaikus pateikti paraiškas pašalpom

Lietuvos gyventojų genocido ir rezistencijos tyrimo centras ragina pateikti reikiamus dokumentus Pasipriešinimo dalyvių (rezistentų) teisių komisijai tuos asmenis, kurių tėvai buvo Lietuvos partizanai, partizanų ryšinincai-rėmėjai, pagrindinės organizacijos nariai ir žuvo kovose ar buvo nužudyti (mirė) įkalinimo metu. Tokiems rezistentams bus pripažintas kario savanorio ar laisvės kovų dalyvio teisinis statusas po mirties ir suteikta teisė jų šeimos nariams gauti vienkartinę pašalpą bei teisė į valstybinę našlaičių pensiją.

1998 m. priimtas Valstybės paramos žuvusių pasipriešinimo 1940-1990 metų okupacijoms dalyvių šei-

moms įstatymas numato mokėti vienkartinę pašalpą karių savanorių ar laisvės kovų dalyvių, žuvusių kovos lauke ar suėmimo metu, taip pat nužudytų ar mirusių įkalinime, šeimų nariams, t.y. tėvams (itėviams), kitos santuokos iki rezistentų žūties (mirties) nesudariusiems sutuoktiniams ir vaikams (įvaikiams).

Ši pašalpa taip pat gali būti išmokėta ir minėtomis aplinkybėmis žuvusių (mirusių) karių savanorių ir laisvės kovų dalyvių broliams ir seserims su sąlyga, kad pastarųjų žūties (mirties) metu jie neturėjo 18 metų ir abiejų tėvų (buvo našlaičiai).

Vienkartinę pašalpą yra numatyta mokėti iki šių metų gruodžio 31 dienos.

Estai reikalauja komunizmo teismo

Estijos teisingumo ministras Ken-Marti Vaher pakvietė Europos valstybes priimti pareiškimus pasmerkti komunizmo ideologiją bei jos padarinius.

Kalbėdamas Rakvere vykusiame XI kovotojų už Estijos laisvę suvažiavime teisingumo ministras pažymėjo, kad 1939 m. rugpjūčio 23 d. Molotovui ir Ribentropui pasirašius slaptąjį susitarimą Estija patyrė neapsakomas kančias. Šis slaptasis susitarimas ir nacionalsocializmas neteko galios Niurnbergo proceso metu, tačiau komunizmas klestėjo ilgai ir net šiomis dienomis daugelyje pasaulio vietų jaučiamos jo apraiškos.

Ministras įsitikinęs, kad komunizmui, kaip niekinčiausiai ideologijai žmonijos istorijoje, būtina surengti teismą. Jo žodžiais, vykdytųjų komunizmo nusikaltimus “nusipelnė Niurnber-

go”. “Ir kaltinamoji Estijos kalba, pasakyta teisme, bus viena skaudžiausių ir teisingiausių”, - sakė K.-M. Vaher.

Suvažiavimo dalyviai priėmė kreipimąsi į estų tautą, kuriuo kvietė Estijos piliečius rugsėjo 14 d. įvyksiančiame referendume balsuoti už narystę Europos Sąjungoje. Kreipimesi sakoma, kad “tik kartu su Europos valstybėmis ir NATO šalis sugebės išsaugoti savo nepriklausomybę ir visų susijungusių tautų politinį, ekonominį ir socialinį saugumą”. Suvažiavimo delegatai įsitikinę, kad “logiškiausia dabartinės Estijos pasirinkto kurso tęsa - narystė Europos Sąjungoje ir NATO”.

Suvažiavime dalyvavo apie 1500 žmonių. Estijos laisvės kovų dalyviai - tai buvę politiniai kaliniai, kariškiai, Antrojo pasaulinio karo metais kovoję hitlerinės Vokietijos pusėje, Estijos partizanai.

Liaupsės sau už nebūtus nuopelnus

Valdančiosios partijos vadas ir visagalis premjeras, jau seniai nebekreipiantis jokia dėmesio net ir į jo išsakymus aklai vykdančių Seimą, tiksliau dabartinę daugumą, dar kartą pademonstravo, jog dėl kuklumo jis tikrai nemirs. Minint sovietų okupacinės kariuomenės išvedimo iš Lietuvos 10-ąsias metines iškilmingoje ceremonijoje premjeras A.Brazauskas perskaitė kalbą, kuria aiškiai

leido suprasti, kad be jo asmeninio ir neokomunistų partijos indėlio tas išvedimas būtų užtrukęs. Tam esą trukdė ne tik kai kurios politinės jėgos Maskvoje, bet ir dešinioji opozicija. Suprask – tas niekadėjas V.Landsbergis. Taip pat gyrė dabartinį vidaus reikalų ministrą V.Bulovą, kuris, pasirodo, irgi įnešė labai svarų indėlį išvedant rusų armiją.

(keliamo į 5 psl.)

Vilniaus mero savivalei nėra ribų

(atkelta iš 1 psl.)

Šiuo įstatymu reglamentuojama nuosavybės teisių atkūrimo tvarka ir sąlygos į išlikusį nekilnojamąjį turtą, kuris pagal TSRS (LTSR) įstatymus buvo nacionalizuotas ar kitaip neteisėtai nusavintas. O tai reiškia, kad konkretaus piliečio turto neteisėtas nusavinimas yra teisėtas iki kol apskrities viršininkas (jeigu nusavinta žemė) arba rajono ar miesto savivaldybė (jeigu nusavinti statiniai) nesiteiks to neteisėto nusavinimo pripažinti neteisėtu. Iki tol savininkas jokių teisių į savo išlikusį turtą neturi. Ir gali jų neturėti, nes tuo pačiu metu veikia Žemės reformos ir statinių privatizavimo įstatymai, pagal kuriuos savininkui negrąžintas turtas gali būti perduotas kitiems piliečiams. Tų priešingos paskirties įstatymų vienu metu veikimas ir įteisino valdininkų ir politikų neribotą korupciją.

Žemė – valdininkų pasipelnymo šaltinis

Pagrindiniu stabdžiu grąžinant žemę Vilniaus mieste buvo ir yra miesto savivaldybės pozicija. Savivaldybės valdininkai, pradėdami meru ir baigiant eiliniiais specialistais, kiekvieną miesto žemės pėdą laiko lyg nuosava ir visais būdais priešinasi jos sugrąžinimui teisėtiems savininkams. Kodėl? O gi negrąžinta žemė yra jų pagrindinis pasipelnymo šaltinis. Yra nustatyta ir taksas: apie vieną trečdalį sklypo vertės. Paskaičiavome, kad per vienerius metus buvo paskelbtas detaliųjų planų sudarymas apie 800 ha ploto naujoms miesto teritorijoms, tarp jų ir ne vienas investiciniam sklypui. O tuo pačiu metu nuo 2002 metų pradžios nuosavybei atkurti Vilniaus miesto taryboje nebuvo patvirtintas nė vienas žemės sklypas.

Antroji Vilniaus miesto žemių nacionalizacija

Pradiniai savininkai susigrąžintų natūra daug neužstatytos žemės Vilniaus mieste, jeigu ne Vilniaus miesto savivaldybės tarybos 2002 12 21 sprendimas Nr. 746 "Dėl Vilniaus miesto teritorijos suvestinių skaitmeninių grafinių duomenų tvirtinimo", kuriuo patvirtintas Vilniaus miesto teritorijos suvestinis skaitmeninis žemėlapis su teritorijomis, suplanuotomis realizuoti, tiksliau – nacionalizuoti savininkams pagal įstatymą natūra grąžintina žemė.

Negalime įsivaizduoti, kaip minėtas "Vilniaus plano" skaitmeninių grafinių duomenų niekalas, sudarytas per keletą dienų, gal ir vieno žmogaus, gali daryti įtaką žemių negrąžinimui tūkstančiams savininkų. Minėti Vilniaus miesto teritorijos grafiniai duomenys geriausiu atveju gali būti naudojami kaip informacinė medžiaga, bet negali turėti aukštesnės galios nei Konstitucinio Teismo 2001 04 02 nutarimas, 2002 04 02 įstatymas ar

2002 09 19 Vyriausybės nutarimas. Bet ponui A. Zuokui su jam paklusnia taryba, atrodo, viskas leidžiama. Pono A. Zuoko pozicija kaip du vandens lašai panaši į bolševikų. Šie šią žemę nacionalizavo remdamiesi liaudies interesais, o A. Zuokas su savo svita natūra grąžintina žemę antrą kartą nacionalizuoja irgi remdamasis nekonkrečiais miesto bendruomenės, t.y. liaudies, interesais, kurie gal ir gali atsirasti po 50 ar daugiau metų.

Vilniaus mero ir jo tarybos afera

Susidarė paradoksali situacija: iki 2002 04 02 savininkams buvo grąžinama žemė natūra Vilniaus mieste, nors ir su dideliais apribojimais, o po Konstitucinio Teismo nutarimo, konstatavusio apribojimų nepagrįstumą, Vilniaus miesto savivaldybės tarybos 2002 12 21 sprendimo padarinys – žemės grąžinimas natūra ir naujų žemės sklypų suteikimas visiškai sustabdytas. O sustojo jis todėl, kad p. A. Zuokas mano, kad Konstitucinio Teismo nutarimo pagrindu priimtas Vyriausybės nutarimas pažeidžia A. Zuoko ir jo vadovaujamos tarybos interesus. Meras nėra įsitikinęs, kad neginčys Vyriausybės nutarimo.

Pateiksime pavyzdį. K. Mozeris iš Vilniaus miesto žemėtvarkos skyriaus gavo raštą, parašytą remiantis savivaldybės Miesto plėtros departamento 2002 02 24 atsakymu, kad jam jokia dalis 16 ha turėtos žemės nebus grąžinta natūra, nes ją, pagal Vilniaus miesto savivaldybės tarybos 2003 12 21 sprendimu patvirtintus grafinius duomenis, nėra galimybės grąžinti. Ir nesvarbu, kad tai prieštarauja faktinėms aplinkybėms, nes pagal kartografuotą medžiagą dalis, apie 1,5 ha, turėtos žemės yra neužstatyta ir ji nesuplanuota visuomenės poreikiams tenkinti. Taigi aklą vadovavimąsi nurodytais grafinais duomenimis grąžinant žemę kitaip kaip afera pavadinti negalime. Toks žemės nusavinimas, nepateikiant jokių įrodymų, kad žemė užstatyta ir ar jai yra konkretus, realus ir pagrįstas visuomenės poreikis, prieštarauja Konstitucinio Teismo nutarimui, įstatymui ir Vyriausybės nutarimui.

Kitam piliečiui atsakyta grąžinti žemę natūra remiantis tuo, kad jam grąžintina žemė minėtame suvestinių skaitmeninių grafinių duomenų žemėlapyje nuspalvinta melsva spalva, o tai, pagal žemėlapių simbolių paaiškinimus, reiškia, kad jo žemė įtraukta į savivaldybės duomenų bazę. Ir savivaldybei nesvarbu, kad įstatyme nėra normos, jog žemę, įtrauktą į savivaldybės duomenų bazę, būtų galima priskirti valstybės išperkamai.

Savivaldybės valdžios savanaudiški kėsiai

Minėtas Vilniaus miesto skaitmeninis planas patvirtintas siekiant di-

delių žemės plotų negrąžinimo natūra neteisėto "įteisinimo", nes tuo pačiu metu skelbiami savininkų žemės pirkimo ir ilgalaikės nuomos aukcionai. Savivaldybės valdininkai neslepia, kad po 2-3 metų (kol dalis savininkų kapstysis teismų maratonuose) visa neužstatyta žemė bus išdalyta ir išparduota ar jai numatyti fiktyvūs visuomenės poreikiai.

Esant tokiai grobikiškai situacijai Lietuvos žemės savininkų sąjungos Vilniaus skyrius paprašė Seimo laikinąją komisiją nuosavybės teisių į žemę atkūrimo tvarkos pažeidimams Vilniaus apskrityje ištirti, taip pat Vyriausybės atstovą Vilniaus apskrityje ir JE Prezidentą daryti viską, kad Vilniaus miesto savivaldybės tarybos 2002 12 21 sprendimas Nr. 746, kuriuo deklaratyviai be jokios analizės tiesiogiai kaip įstatymu remiamasi negrąžinant žemę, būtų administracine ar teismine tvarka panaikintas.

Miesto valdžia spjauna ant Konstitucijos

Seimo laikinoji komisija pasiūlė, o Vyriausybės atstovas Vilniaus apskrityje įpareigojo Vilniaus miesto savivaldybės tarybą peržiūrėti 2002 12 21 sprendimą, kad juo nebūtų pažeidžiamos piliečių konstitucinės teisės, ir be vilkinimo įvykdyti Vyriausybės 2002 09 19 nutarimo Nr. 1475 nuostatas. Tačiau miesto savivaldybės taryba nei į pasiūlymą, nei į įpareigojimą niekaip ne-reagavo. Tuo parodydama, kad Vilniaus miesto valdžia, Miesto plėtros departamento vadovų ponų Lukšo ir Dedūros patarinėjama, absoliučiai nepaiso Konstitucijos, Seimo ir Vyriausybės nutarimų.

Ar sutramdys teismas A. Zuoko tarybos savivalę?

Pagal Viena Vyriausybės atstovo Vilniaus apskrityje kantrybė trūko. Jis kreipėsi į Vilniaus administracinį teismą su prašymu minėtą Vilniaus miesto savivaldybės tarybos sprendimą pripažinti prieštaraujančiu teisės aktų normoms ir jį panaikinti. Prašyme pažymėta, kad esant Vyriausybės nutarimui apskritai negalėjo būti priimtas joks savarankiškas Vilniaus miesto savivaldybės teisėkūros aktas, kad savivaldybė savavališkai nustatė teisės aktų nenumatytas negrąžintinos žemės kategorijas ir tuo sudarė teisiskai nepagrįstas kliūtis žemės grąžinimui natūra.

Beliška laukti ir spėlioti, ar sutramdys teismas A. Zuoko tarybos savivalę. Abejonių yra. Teismas juk "nepriklausomas", be to, jis yra Vilniaus miesto teritorijoje.

Lietuvos žemės savininkų sąjungos Vilniaus sk. pirmininkas
Rimantas LIAKAS

Prieš dešimtmetį Jonas Paulius II pabučiavo Lietuvos žemę

Nepamirština trijų iškilų datų greta: rugpjūčio 31-ąją iš Lietuvos pasitraukia paskutinis okupacinės kariuomenės dalinys, rugsėjo 1-oji - tradicinė mokslo metų pradžios šventė ir drauge Laisvės diena, o rugsėjo 4-ąją sukanka dešimt metų, kai popiežius Jonas Paulius II atskrido į Lietuvos sostinę.

"Nepaprastai jaudindamasis ką tik pabučiavau Lietuvos žemę - dėkoju Dievui už man duotą malonę atvykti pas jus. Troškė troškau aplankyti ypač man brangią jūsų žemę! (...) Ši jūsų žemė brangi visai krikščioniškai tautai, pasklidusiai penkiuose žemyuose! Lietuva – tyli liudininkė karštos meilės religijos laisvei, kuri, kaip ne kartą pabrėžiau, yra visų kitų žmoniškų ir visuomeninių laisvių pagrindas", - kalbėjo Jo Šventenybė Vilniaus aerouoste.

Kitą dieną per pamokslą Vingio parke Šventasis Tėvas šią mintį pakartojo su nuoskauda: "Karštai troškiau aplankyti Lietuvą 1987 metais. Tada šventėte savo protėvių Krikšto šešių šimtų metų jubiliejų. Šios kelionės troško taip pat jūsų vyskupai ir visa Lietuvos Bažnyčia. Kadangi tatau nebuvo įmanoma padaryti, - jūs patys gerai žinote priežastis, - dėkoju Dievui, kad šiandien galiu būti su Jumis šiame mieste, jūsų sostinėje."

Apaštališkojo Sosto dėmesys Lietuvai buvo vienas iš veiksmų, spartinančių laisvėjimo procesus okupacijos metais ir, be jokios abejonės, daręs stiprią netiesioginę įtaką Rusijos Federacijos kariuomenės pasitraukimui iš Lietuvos. Mat Jono Pauliaus II moralinis autoritetas, drįsčiau teigti, yra bene didžiausias mūsų epochoje ir pripažintas visame pasaulyje. Kalbėdamas diplomatiniam korpusui rugsėjo 5 d. Apaštalinėje nunciatūroje Vilniuje, popiežius taip įvertino nusikalstamo suokalbčio, kuris gavo Juodojo kaspino vardą, pasekmes: "Tautos atmintyje turi išlikti neigiami kai kurių praeities diplomatinių sąjungų rezultatai. Didžiųjų valstybių interesai niekada neturi priversti mažos valstybės tapti svetimos galios satelitu arba atimti iš laisvos tautos valią pačiai nuspręsti savo bendrą likimą. Didžiosios valstybės neturi teisės ant mažos valstybės piliečių užkrauti sunkų svetimųjų jungą. Kiekviena valstybė, ginanti savo suverenumą, turi ginti ir kitų tautų nepriklausomybę. Tik šitaip visas žemynas gali sulaukti politinio stabilumo bei demokratijų sustiprėjimo ir taikos tarp visų žmonių ir tautų. (...) Iš tiesų jokia tauta negali suklestėti, jei visos dabartinės jėgos nesusitelks tarnauti nacionalinei ir tarptautinei žmonių bendrijai."

(keliamą į 5 psl.)

Prieš dešimtmetį Jonas Paulius II pabučiavo Lietuvos žemę

(atkelta iš 4 psl.)

“Po kiekvieno reikšmingo visuomeninio pasikeitimo žmogaus elgesys ir siela būna žaizdota”, - kalbėjo Šventasis Tėvas paminėdamas sąžiningumą, garbingumą, darbštumą, pasitikėjimą, kilniadvasiškumą, teisingumą ir atsakomybės jausmą, o ir kitus “naujojo žmogaus” būdinguosius bruožus bei teigdamas, kad “jų įgyvendinimas yra svarbiausia naujo žmogaus ugdymo prielaida”.

Posovietinės visuomenės moralė iš tiesų yra sužalota. Žaizdos jaučiamos iki dabar. Sveikstama lėčiau, negu norėtusi. Maža to, esant labai ryškiems teigiamiems poslinkiams nacionalinio saugumo stiprinimo srityje, jaunosios kartos moralės ir pilietiškumo reikalai lieka problemiški. Neišvengiamos globalizacijos reiškinys - iš Vakarų plūstanti pseudokultūra reikalauja skirti daugiau dėmesio Šv. Tėvo paminėtų “naujojo žmogaus” bruožų ugdymui.

Šv. Jono bažnyčioje buvo ištarti žodžiai, kurie buvo ir liko ypač aktualūs okupanto represijas patyrusiems tėvynainiams, nemažiau ir plačiau visuomenei: “Praeityje – ilga ir skausminga istorija. Todėl jaučiame nenumaldomą

mą būtinybę žvelgti į ateitį. Kad šių be galo ilgų dešimtmečių patirtis mus praturtintų, istorinė atmintis negali būti ištrinta. Šiuo laikotarpiu ir jūsų šalis patyrė žiaurią diktatūrą, kuri teisingumo ir lygybės vardu paniekino asmens, visuomenės laisvę ir orumą. Kaip visa tai galėjo atsitikti? (...) Čia ne paskutinė priežastis – kovingasis ateizmas, iš kurio marksizmas sėmėsi įkvėpimo. Ateizmas užgavo ir patį žmogų, nes trypė jo orumo pagrindą...”

Mėginimų ištrinti istorinę atmintį ir po trylikos laisvės metų netrūksta, kaip ir bandymų ją subjauoti liaupsinant kolaboravimo patirtį Mokslų akademijoje ar Frankfurto knygų mugėje propaguojant “skandalo poetiką”, o iš tiesų – Lietuvos laisvės kovų beprasmiškumą ir kautynėse žuvusių karių ar okupanto nukankintų kovotojų niekinimą.

Romos Pontifiko apsilankymas mūsų krašte – išskirtinės svarbos istorinis įvykis ne tik tikinčiųjų bendruomenei, bet ir Lietuvos visuomeniniam bei politiniam gyvenimui. Jono Pauliaus II prieš dešimtį metų padaryti apibendrinimai neprarado aktualumo ir šiandien.

Edmundas SIMANAITIS

Patriotinis auklėjimas Kazlų Rūdoje

(atkelta iš 1 psl.)

Pagal patriotinio auklėjimo programą buvo numatytas ir pėsčiųjų žygis prie partizanų paminklų Kazlų Rūdoje. Stovyklautojai aplankė skulptoriaus J.Narušio akmeninę “Sibiro Madoną”, laikantią negyvą kūdikį – išpūdingiausią paminklą tremtinių atminimui prie Kazlų Rūdos geležinkelio stoties. Apžiūrėjo čia stovintį galingą 1918 m. Nepriklausomybės ažuolą ir kiek toliau – 1990 m. pasodintą Nepriklausomybės atkūrimo ažuolėlį.

Kitas objektas – ažuolinis Gedimino stulpų formos memorialas Tauro apyg. Žalgirio rinkt. laisvės kovotojų atminimui prie Vytauto ir Lietuvos partizanų gatvių san-

kryžos (čia, miškelyje, buvo užkasami išniekinti partizanų kūnai). Stovyklautojai taip pat aplankė septynių Tauro apyg. Žalgirio rinkt. Sakalų būrio partizanų palaikų atkasimo vietą miške, netoli Kazlų Rūdos naujųjų kapinių. Ši vieta įamžinta drebuliniu kryžiumi (dailininkas V.Aputis) ir mano iš akmenų išdėliotais dideliu Vyčio kryžiumi ir abipus jo – mažesniais Gedimino stulpais. Naujosiose Kazlų Rūdos kapinėse stovyklautojai aplankė partizanų memorialinį ansamblį (didingas kryžius ir keturi paminklai). Aš moksleiviams papasakojau apie partizanų kovą, paminklus, jų sukūrimo istoriją.

Algimantas LELEŠIUS

Liaupsės sau už nebūtus nuopelnus

(atkelta iš 3 psl.)

O juk visai neseniai okupacinės armijos “išvedėjas”, beje, aiškiai pritariant A.Brazauskui, agitavo už karinį Rusijos tranzitą per Lietuvos teritoriją, faktiškai visiškai nekontroliuojant tranzito. Apie LDDP indėlį išvedant sovietinę armiją iš Lietuvos kalbėjo ir “šlovingosios” partijos ideologas Gediminas Kirkilas, taip pat apšmeižęs tuometinę opoziciją. Pasirodo, anot G.Kirkilo, kol A.Brazauskas atkakliai derėjosi dėl armijos išvedimo, V.Landsbergis ir jo vadovaujama opozicija kurstė savanorių maištą... Dar daugiau, G.Kirkilas akcentavo tuomet ir dabar keliamus reikalavimus dėl okupacinės žalos atlyginimo, kurie, pasirodo, tik trukdė ir trukdo geriems santykiams su Maskva. Partijos ideologas aiškino: “Bet mes per dešimtmetį spėjom pamiršti, kiek daug amunicijos Lietuvai paliko išeinanti Rusijos kariuomenė...”

Iš tiesų G.Kirkilas teisus. Ką paliko, tai paliko išsinešdama sovietinė kariuomenė. Iki šiol buvusių karinių bazių teritorijose palikta po žeme daugybė nesproguusių sviedinių, bombų, labai pavojingo raketinio kuro ir dar daugybė įvairios bjaurasties. Ši “amunicija” ilgiems dešimtmečiams ar net šimtmečiams užteršė Lietuvos teritoriją. Visa laimė, jog Lietuvoje dar yra ir tokių, kurie negali to pamiršti. Buvęs derybų su Rusija dėl okupacinės armijos išvedimo delegacijos narys komandoras Eugenijus Nazelskis pareiškė, kad Lietuva neturėtų užmiršti okupacinės žalos atlyginimo problemos. E.Nazelskis ragino dabartinę prokomunistinę ir prieš Maskvą tūpčiojančią valdžią pasimokyti iš žydų, kurie niekada nepamiršo savo skriaudų ir nuolat apie jas primena visam pasauliui. Jis pabrėžė, jog derybos su Rusija dėl okupacinės žalos atlyginimo yra politikų, o ne kariškių reikalas, bet nereikia pamiršti, jog tai yra labai svarbus nacionalinis klausimas. Tačiau kol valdžioje sėdės buvusi partinė nomenklatūra ir jos statybiniai, tikėtis, jog bus reikalaujama atlyginti Lietuvai milžinišką okupacijos metais padarytą žalą, nėra prasmės. Ne tokia publika, ne tokia valdžia... Be to, A.Brazauskui, G.Kirkilui, Č.Juršėnui ir kitiems vadinamųjų socialdemokratų partijos šulams galima priminti, ką ne taip jau ir seniai apie sovietinę armiją kalbėjo PATS A.Brazauskas. Štai ką jis pareiškė nepriklau-

somybės atkūrimo išvakarėse ir nereikia manyti, jog kas nors pamiršo tuos žodžius: “Mes viską vertiname tik vienu požūriu: lauk okupacinę kariuomenę. Atsakykite man į paprastą klausimą – o kas gi gins Lietuvą?.. Todėl reikia labai gerai pagalvoti, ar vyti lauk okupacinę kariuomenę, ar gerai su ja sugyventi. Juk tarybinė armija gyventi mums netrukdo”. Dabar okupacinę kariuomenę išėjusi jau dešimt metų. Tačiau karinis Rusijos tranzitas per Lietuvos teritoriją vyksta pagal Rusijos tvarką. Kitas dalykas, valdantieji svarbiausius, ypač energetinius, objektus atiduoda Rusijai. Neatsitiktinai prieš keletą metų vienas buvęs aukštas KGB veikėjas dabar laisvoje Lietuvoje, kaip ir daugelis kitų kagiebių sėkmingai dirbantis naftos biznyje, ciniškai kalbėjo, kad vienas pagrindinių Rusijos specialiųjų tarnybų metodų – įsitvirtinimas ekonomikoje. KGB veikėjas buvo teisus sakydamas, jog turtas yra priemonė, leidžianti organizuoti korupcijos sistemą, padedanti į nešvarius dalykus įtraukti įvairių sferų, įvairaus lygio valdininkus, kad per juos būtų galima daryti įtaką politiniam gyvenimui. Tai ir daroma.

Nuomonių skirtumai

Čekijos sostinėje Prahėje įvyko mažųjų Europos Sąjungos valstybių ir būsimųjų ES narių atstovų susitikimas, kuriame aptartas būsimosios ES Konstitucinės sutarties projektas ir bandyta suderinti pozicijas dar prieš spalio mėnesį įvyksiančią ES Tarpvyriausybinę konferenciją. Taigi laiko liko nedaug, o nesutarimų su didžiosiomis ES šalimis gana nemažai. Mažosios ES esamos ir būsimosios narės – Austrija, Danija, Graikija, Estija, Latvija, Lietuva, Vengrija, Airija, Portugalija, Lenkija, Slovėnija, Slovakija, Suomija ir Švedija – gana įtariai žiūri į ES Konstitucijos projekto nuostatas, kurios numato ES prezidento instituciją. Su šios institucijos kaita, kurią siūlo vykdyti rotaciniu principu mažosios ES šalys ir kandidatės, didžiosios nenori sutikti. Jos taip pat nesutinka ir su ES komisarų skaičiaus mažinimu iki 15, nors jau kitais metais ES narių skaičius išaugs iki 25. Taip pat Konstitucijoje numatomas ES narių veto teisės apribojimas neturi pritarimo tarp mažųjų valstybių baiminantis, kad labai sumažės mažųjų galimybės ir įtaka priimančioms svarbiausiomis ES sprendimais.

Sprendžiant iš Berlyno ir Paryžiaus spaudos, didžiosios ES valstybės, remiančios ES Konstitucinės sutarties projektą, gana santūriai, netgi nepalankiai, sutiko Prahos susitikimą. Prieš šį renginį Prahėje apsilankęs Vokietijos užsienio reikalų ministras Joška Fišeris ragino mažąsias ES šalis ir kandidates liautis ieškoti priekabių dėl Konstitucijos projekto ir nekomplikuoti padėties labai svarbių įvykių – būsimųjų ES narių oficialaus priėmimo išvakarėse. Anot J.Fišerio, Konstitucijos projektas yra kompromisinis ir daug kas jame nepatinka ir didžiosioms valstybėms, tačiau kitos išeities nėra, o Europa vis tiek privalės gyventi pagal tą Konstituciją. O buvęs Prancūzijos prezidentas Valeri Žiskaras d'Estenas, Konvento dėl Europos ateities vadovas, buvo dar kategoriškesnis ir išpėjo, jog bet kokie bandymai vėl pradėti derybas dėl Konstitucijos projekto pakeitimo yra gana pavojinga tendencija, galinti suskaldyti Europą į gabalus. Tam prieštaravo Čekijos užsienio reikalų ministras Cyrilas Svoboda. Atsakydamas į Žiskaro d'Esteno būgštavimus, kurie greičiau priminė gąsdinimus, C.Svoboda ironiškai pareiškė, jog tokiu atveju neverta gaišti laiko ir mėtyti pinigus rengiant Tarpvyriausybinę ES konferenciją Romoje spalio mėnesį, o susirinkti vieną dieną, rati-fikuoti Konstitucijos tekstą ir išsiskirstyti... Beje, mažųjų ES šalių ir kandidačių susitikime Prahėje atsakė dalyvauti Olandija, Belgija ir Liuksemburgas. Šios Benilukso valstybės palaiko didžiųjų ES valstybių poziciją. Aišku, kad artimiausiomis dienomis didžiųjų spaudimas mažosioms ES šalims didės ir joms bus labai sunku išlaikyti savo poziciją. Geriausiu atveju jos pasieks tik neesminių ES Konstitucijos pakeitimų.

Atsiliepkite

Prašyčiau atsiliepti pažinėjusius Klemensą SONDA, kalėjusį Intos lageriuose. Išėjęs iš lagerio gyveno Intoje, Suchajos g., dirbo šachtoje. 1967-1968 m. buvo grįžęs į Lietuvą atostogų, po metų žadėjo grįžti gyventi į Lietuvą ir nuo to laiko dingo be žinios. Gal kur nors gyvena jo žmona (žinau tik tiek, kad kilusi iš Suvalkijos).

Labai prašau kartu dirbusius ir ką nors žinančius pranešti apie Klemensą Sondos ir jo žmonos likimą. Rašykite Onai SABAITEI, V.Krėvės pr. 15-134, LT-3042 Kاونas. Tel. (8-37) 412299.

Pagarba nelygioje kovoje kritusiems

*O mirštant neraudos mama anei sesuo,
Niekas kapo nesupils ir kryžiaus nestatys.
Pagalvui pasiliks sunkus laukų akmuo,
O patalu – kraujuotas gatvės grindinys.
Irena Petkutė-Neringa*

Taip dainavo partizanė Neringa 1953 m. vasarą. Niekas tada nesupylė nužudytiesiems mūsų seserims ir broliams kapo, neuždegė būdinių žvakės. Prie išniekintų partizanų kūnų buvo nevalia suklupti motinai, seseriai, tėvai ar broliui, sukalbėti "Amžiną atilsi" – sekė budri kagiebisto akis.

Prieš trejus metus Šilalės pušyno prieigose buvo ieškoma išniekintų partizanų palaikų. Į paiešką įsitraukė visi: ir krašto apsaugos vyrai, ir šauliai, ir prijaučiantys žmonės. Talkino kariai, iš Šilutės atvykę partizanai: Alfonsas

Juraška, Povilas Deveikis ir šaulių vadas Zenonas Tereikis. Paieška tęsėsi visą savaitę. Jos metu surastos dvi kapavietės ir septynių partizanų palaikai, kuriuos palaidojome partizanų kapinėse.

Po trejų metų Tito Žymaničiaus iniciatyva sukurtas ir pastatytas vardinis paminklas prie palaidotų partizanų kapavietės. Visų septynių partizanų tapatybė nustatyta – tai Jonas Gubista-Šalna, Vincentas Liktaš-Šešėlis, Bronius Gaižauskas-Šarūnas, Jonas Šiaulys-Gluosnis, Tadas Letukas-Vasaris, Aloyzas Sabockis-Genutis ir Ka-

zimieras Rupšys-Tigras.

Šiomet, rugpjūčio 24 d., paminklą pašventinome. Iškilmes prasidėjo šv. Mišiomis Šilalės parapijos bažnyčioje. Po jų eisena trumpam sustojo prie kankinio kunigo V. Judoko kapo. Sugiedojus "Viešpaties angelą", eisena patraukė partizanų kapinių link. Į paminklo atidengimo ir pašventinimo iškilmes susirinko svečiai iš Kauno, Jurbarko, Telšių, Tauragės, Marijampolės. Paminklą atidengė rajono savivaldybės administracijos direktorė Z. Lazdauskienė ir miesto seniūnas A. Paulikas, kurio dėka partizanų kapinės deramai sutvarkytos. Pašventinę paminklą klebonas kanauninkas P. Merliūnas skyrė daug šiltų žodžių Laisvės kovotojams, kvietė jaunimą mokytis iš pareities, nepamiršti savo tautos istorijos. Kalbėjo Z. Lazdauskienė, A. Paulikas, plk. L. Laurinskas, svečiai iš Kauno, Telšių. Prie paminklo budėjo mergaitės tautiniais rūbais, jaunieji šauliai, vadovaujami mokytojo J. Linkevičiaus, krašto apsaugos vyrai, šauliai su savo vadu V. Ryla. Nors protarpiais pliūptelėdavo stiprokas lietus, niekas nesiskirstė – tvyrojo pakili nuotaika, susikaupimas.

(keliamą į 7 psl.)

Kalba Šilalės r. savivaldybės administracijos direktorė Z. Lazdauskienė

Petras IRONIS

Didvyriai broliai Pečkai

*Nemeirių kaimo laukai prieina
Prie Šimonių girios plačios.
Čia buvo partizanų buveinė
Ir pradžia Nemeirių kaimo kančios.*

*Nemeirių kaime Pečkų sodyba,
Kur augo penki broliai milžinai.
Čia budri partizanų žvalgyba
Rinkdavos labai dažnai.*

*Povilas, trečio kurso kariūnas,
Buvo viso judėjimo siela,
Du broliai Antanas ir Jonas
Buvo jam pagalba miela.*

*Trys broliai tapę partizanais
Paliko savo tėvų ūkį.
Jie išvyko į Šimonių girią
Ten kovoti ir žūti.*

*Tai buvo narsūs partizanai,
Jie telkė draugus kovai žūtbutinei.
Nuo jų slėpės sribai chuliganai,
Kai nepakluso tvarkai geležinei.*

*Pulkas enkavėdistų girią šukavo,
Partizanai laukė užsimaskavę.
Krito priešai nuo ugnies kryžminės
Kaip nupjautos patvory dilgynės.*

*Priešas supo iš visų pusių,
Patrankas stovyklon nutaikė.
Skubiai reikėjo prasiveržti,
Ar žūti mūšio lauke.*

*Į prasiveržimą Povilas vedė,
Antanas kulkosvaidžiu dengė.
Povilui kritus ugnies tirade,
Į jo vietą Jonas žengė.*

*Už Pečkų galvas bolševikai
Aukštas premijas paskyrė.
Tų sumų siekė išdavikai
Didžius nuostolius patyrė.*

*Du išlikę broliai aplankė namus,
Apsigynimui apkasus kasė.
"Antai sribai supa mus",
Ištarė Jonas nedrąsiai.*

*Ugnis pasipylė iš visų pusių,
Broliai Pečkai drąsiai gynės.
Paskutinė kulka bus priešui -
Mes mirsim dėl Tėvynės.*

*Taip krito nuo salvės šūvių
Du broliai Pečkai milžinai
Prie namų savo senolių,
Kur gimė, augo ir vargo dažnai.*

*Nemeirių kaimo pusšimtis sielų
Greit perėjo bolševikų malūną,
Neliko ten nei tėvų, nei senelių
Palaidoti sušaudytus sūnus.*

*Te Pečkų vardas skambės amžinai
Laisvos Lietuvos dainose,
Kaip trys broliai milžinai
Žuvo Laisvės kovose.*

JAV, Čikaga
1956 04 03

Atiduodu pagarbą

Lietuvos laisvės kovos sąjūdžio pirmininkui
Jonui Čeponiui

Nuoširdžiai dėkoju už Lietuvos laisvės kovos sąjūdžio ir Vyčio apygardos partizanų kvietimą į žuvusio už Tėvynę Vyčio apygardos partizanų vado Danieliaus Vaitelio-Briedžio ir jo žmonos Aleksandros Vaitelienės 90-mečio minėjimą. Atiduodu karininko pagarbą šiai kovotojų už Lietuvos laisvę šeimai ir didžiuojuosi, kad lietuvių tauta turėjo tvirtos dvasios ir laisvę mylinčius patriotus. Pasiukojamas gyvenimas yra įkvepiantis pavyzdys dabarties ir ateities kartoms.

Apgailestaudamas atsi-prašau visų jubiliejinio minėjimo organizatorių ir dalyvių, kad dėl objektyvių priežasčių negalėjau būti kartu su jumis rugpjūčio 5 d. pagerbiant p. Vaitelių šeimą atminimą.

Visiems Lietuvos laisvės kovos sąjūdžio nariams ir Vyčio apygardos partizanams linkiu stiprios sveikatos, geros nuotaikos ir dvasios stiprybės kuriant laisvą, demokratinę Lietuvos valstybę.

Lietuvos kariuomenės
vadas gen. mjr.
Jonas KRONKAITIS

Po 48 metų – į Amžinojo poilsio vietą

Rugpjūčio 19-ąją Kuršėnų naujosiose kapinėse (Šiaulių r.) buvo perlaidojami 1945 m. žuvusių partizanų palaikai.

Kuršėnų šv. Jono Krikštytojo bažnyčioje iškilmingomis šv. Mišiomis pagerbti žuvę partizanai: Albertas Vodeikis, Kazimieras Dragūnas, Zigmantas Bučys. Bendražygių palaikai sudėti į vieną karstą – tokia buvo artimųjų valia. Šv. Mišias aukojo kunigas Julijonas Miškinis. Garbės sargyboje budėjo Krašto apsaugos pajėgų Prisiikėlimo apyg. 6 rinkt. 62 bataliono savanoriai, Lietuvos politinių kalinių ir tremtinių sąjungos Kuršėnų sk. nariai. Po šv. Mišių laidotuvių procesija pėsčiomis ėjo į naująsias Kuršėnų kapines – atiduoti pagarbos kovojuosiems už Tėvynę.

Kapinėse susirinkę žuvusiųjų artimieji, vyresniosios

kartos žmonės, buvusio Šiaulių apyg. partizanų būrio kariai, buvę politiniai kaliniai bei tremtiniai ir rajono valdžios atstovai prisiminė istorines akimirkas. Kariai šūvių salvėmis pagerbė žuvusius partizanus.

Penkiasdešimt aštuone-rius metus po kukliu kryželiu Šiaulių r. Biliūniškės miške išgulėjusius partizanų palaikus perlaidoti pasiryžo vieno iš partizanų Alberto Vodeikio sesuo Stasė Vodeikytė-Lileikienė. Kai žuvusį brolių Albertą ir jo bendražygius laidojo 1945-aisiais, Stasei tebuvo 15 metų.

Ir rugpjūčio 23-iosios rytą paminėję Juodojo kaspino dieną prie Vyčio paminklo buvę politiniai kaliniai ir tremtiniai atėjo į parapijos namus. Ten jie giedojo giesmes pagerbdami žuvusius už Tėvynės laisvę.

A. GRIKŠIENĖ

Eisena į naująsias Kuršėnų kapines

Pagarba nelygioje kovoje kritusiems

(atkelta iš 6 psl.)

Mūsų gerbiamas kraštiečiai Albinas Kentra, trijų žuvusių partizanų brolis, vaizdo kamera įamžino šventės dalyvius.

LPKTS Šilalės sk. taryba nuoširdžiai dėkoja Titui Žymančiui už vardinio paminklo partizanams pastatymą. Už paramą lėšomis – kraštiečiui Jonui Biržiškiui, kauniečiui Pranui Ivanauskui, autoriaus giminaičiams Algirdui ir Albinui Žymančiams bei bendražygiams LPKS Kauno sk. nariams Sigitui Grigaičiui ir Juozui Armonaičiui, Emiliui Vaišvilai, Antanui Damuliui, Kaziui Palekui, Stefanijai Birbilienei, Šilalės r. savivaldybei ir visiems, parėmusiems paminklo statybą lėšomis.

Statant paminklą daug padirbėjo Petras Briedis, talki-

no Petras Sinkevičius, Jonas Elvikis ir kt.

Dėkojame Zofijai Baranauskienei už nuoširdų rūpinimąsi partizanų kapinėmis ir visiems, atvykusiems į partizanų pagerbimo šventę.

Dar daug neatrastų kapaviečių, šimtai ir tūkstančiai

užkastų be žinios. Mūsų pareiga ieškoti, surasti, deramai palaidoti ir pagerbti.

Teresė ŪKSIENĖ
Kazimiero Dobkevičiaus nuotr. LPKS Kauno sk. nariai prie T. Žymančiaus iniciatyva pastatyto paminklo 7 žuvusiems partizanams Šilalėje

Skelbimai

Rugsėjo 6 d. (šeštadienį) 12 val. kviečiame dalyvauti buvusių politinių kalinių Onos Navickaitės ir Agotos Daugnoraitės poezijos knygos "Tau mano dainos, Lietuva Tėvyne" pristatyme – Kaune, LPKTS būstinėje (Laisvės al. 39, II a.). 10 val. už autorės šv. Mišios Igulos bažnyčioje. Po pristatymo – vakaronė.

Rugsėjo 7 d. (sekmadienį) Šilavote, Prienų r., bus šventinamas paminklas "Ačiū, Viešpatie, kad ir kančiose leidai išlikti savimi" ir atidengiama atminimo lenta prie buvusios stribynės. Pradžia 11 val. šv. Mišiomis Šilavoto bažnyčioje.

Rugsėjo 7 d. 13 val. Labanoro bažnyčioje bus aukojamos šv. Mišios už 1945 03 11-12 žuvusius Tigro rinkt. Apolinaro Juršio-Vytenio ir Antano Krinicko-Romelio būrių partizanų. Po šv. Mišių vyksime į kautynių vietą prie bunkerių. Bus pašventinti 10 atminimo ženklų – paminklų žuvusiems partizanams.

Rugsėjo 20 d., šeštadienį, organizuojama išvyka Didžiosios Kovos apygardos partizanų keliais. Maršrutas: Ukmergė, Dukstynos kapinės, DKA memorialinis parkas, Vidiškiai, Želva, Juodkiškės, Gelvonai, Čiobiškis.

Rinksimės 10 val. prie LPKTS Ukmergės sk. būstinės (Kauno g. 18, Ukmergė).

LKKAS maloniai kviečia visus, turinčius dokumentines ar vaizdines medžiagas apie Lietuvos kariuomenės karininkus, ypač – apie pokaario ginkluotojo pasipriešinimo dalyvius, turinčius karininko laipsnį, prisidėti prie daugiatomės enciklopedijos "Lietuvos kariuomenės karininkai 1918-1953" rengimo. Rašykite Vytautui Jasulaičiui, P.Vileišio g. 14-5, Vilnius LT-2055. Tel. (8-5) 2344134. Arba Astai Rėklaitytei, Kačanausko g. 18-7, Kaunas, Tel. (8-37) 734218, (8-652) 94228.

Atsiliepkite

Mes, buvę tremtiniai siuvėjai, ieškome Aldonos MIKALAUSKAITĖS, su kuria dirbome kartu Krasnojarsko kr., N.Poimos siuvykloje, ir Teresės MUSTEIKYTĖS, dirbusios pardavėja Tarzanovkos kaime.

Ką nors žinančius skambinti Romui Venskevičiui tel. (8-343) 75164 arba rašyti adresu: Draugystės g. 23-24, Marijampolė.

Gerbiami skaitytojai

Norėdami išvengti netikslumų, labai prašome Jus siunčiamuose tekstuose VARDUS, PAVARDES ir VIETUVIŲ PAVADINIMUS rašyti spausdintinėmis (didžiosiomis) raidėmis.

Redakcija

Užjaučiame

Dėl Mamytės mirties užjaučiame ilgametį LPKTS Radviliškio skyriaus tarybos narį Algį JUOZAITĮ ir visą gausią Juozaičių šeimą.
LPKTS Radviliškio sk. taryba

"Tremtinio" redakcija ir LPKTS Šiaulių skyrius nuoširdžiai užjaučia bendradarbi Petrą POČIŲ dėl mylimos žmonos mirties.

Nuoširdžiai užjaučiame partizaną Antaną SURAUČIŲ ir Jo artimuosius dėl mylimos žmonos mirties.
Druskininkų krašto klubas

Atsiliepkite

Žibutė ADOMAVIČIENĖ norėtų, kad atsilieptų moteris, vardu Onutė (buvo ištremta į Tinską), esanti nuotraukoje. Skambinti tel. (8-37) 793864; (8-652) 26094.

ILSĖKITĖS RAMYBĖJE

Onutė Matusevičiūtė-Švedienė 1915-2003

Gimė Švediškių k., Lukšių valsč., Šakių aps., ūkininko šeimoje. Buvo pavasarininkų kuopos narė. 1949 04 08 ištremta į Irkutsko sr., Bodaibo r., Balakninską Sergą. Po metų leido pervažiuoti pas šeimą į Ehirit Bulogatsko r., Ust Ordą. Į Lietuvą grįžo 1958 m. Iškėjo ir gyveno Šakiuose.

Palaidota Lukšių kapinėse.

LPKTB Šakių skyrius

Stanislava Ausejienė 1930-2003

Gimė Vaikšniūnų k., Molėtų r., ūkininkų šeimoje. 1951 m. su visa šeima ištremta į Čerjomukovo r., Irkutsko sr. Į Lietuvą grįžo 1960 m., apsigyveno Anykščiuose. Teturėdama pradinį išsilavinimą dirbo įvairius darbus. Buvo stropi LPKTS Anykščių sk. narė.

Palaidota Anykščių kapinėse. Užjaučiame artimuosius.

LPKTS Anykščių skyrius

Jonė Vajėgaitė-Marciukienė 1926-2003

Gimė Marijampolės r., Gudelių k. Vėliau šeima persikėlė gyventi į Vilnių. Tėvas dirbo policijos nuovadu, todėl 1941 m. visa šeima ištremta į Altajaus kr., Risiko r., vėliau – į Jakutiją. Jonė 1947 m. pabėgo į Lietuvą. 1950 m. iškėjo už Petro Marciuko, įsigijo aukštąjį išsilavinimą, dirbo pedagoge. Užaugino sūnų ir dukrą. Dainavo buvusių tremtinių chore.

Užjaučiame vyrą, dukrą, sūnų ir jų šeimas.

LPKTS Anykščių skyrius ir choro nariai

Andrius Čerškus 1936-2003

Gimė Lašinių k., Anykščių r., ūkininkų šeimoje. 1948 05 22 su visa šeima ištremtas į Krasnojarsko sr., Mansko r., Orešną. Į Lietuvą grįžo 1958 m. Grįžęs kurį laiką gyveno Lašinių k. Vėliau vedė ir persikėlė gyventi prie pat Anykščių – į N.Elmininkus. Dirbo ūkyje. Buvo aktyvus LPKTS Anykščių sk. narys, geranoriškai prisidėjo ir rėmė skyrių.

Palaidotas Anykščių kapinėse.

Užjaučiame žmoną ir dukrą su šeima.

LPKTS Anykščių skyrius

Izidorius Každailis 1932-2003

Gimė Kuršėnų r., Raudėnų parap., Kentraičių k., ūkininko šeimoje. 1948 m. visa šeima ištremta į Buriatiją-Mongoliją. Dirbo miško darbus. Sukūrė šeimą su tremtine lietuvaitė. Į Lietuvą grįžo 1959 m., apsigyveno Kuršėnuose. Dirbo melioracijoje. Prasižėmęs Atgimimui aktyviai įsitraukė į Lietuvos Sąjūdžio veiklą. Buvo pavyzdingas LPKTS Kuršėnų sk. narys.

Palaidotas Miraičių kapinėse.

Nuoširdžiai užjaučiame šeimos narius, gimines ir artimuosius.

LPKTS Kuršėnų skyrius

Buvusiems politiniams kaliniams ir tremtiniam OMNITEL siūlo su nuolaida įsigyti mobiliuosius telefonus. Telefonų kaina nuo 1 Lt. Turėti tremtinio pažymėjimą. Kreiptis adresu: Savanorių pr. 206, Kaunas; skambinti tel. (8-37) 338282 arba (8-687) 58904.